

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

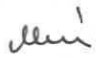
Ügyszám:

IV/346-2/2014

Érkezett:

2014 MÁRC 31.

Kezelőiroda:

 db

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf.: 773.

Hiv.szám: IV/346-1/2014.

Tárgy: indítvány kiegészítése

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Korábban ügyvédi meghatalmazással igazolt képviseleti jogomnál fogva

[redacted] nevében és képviseletében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ban foglaltak alapján alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő, amelyben kértem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.566/2012./8. számú felülvizsgálati ítélete Alaptörvény ellenes, és a határozatot semmisítse meg, mert az sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (7) bekezdésében és a 28. Cikkében foglaltakat.

Az Igen Tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott számon hiánypótlásra hívott fel, figyelemmel az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. §. (1) és (1b) bekezdésében foglaltakra.

Alkotmányjogi panasz indítványomat az alábbiak szerint

e g é s z í t e m k i

azzal, hogy a törvényes határidőben benyújtott panasz indítványomban foglaltakat az alábbi kiegészítéssel tartom fenn.

A panaszos képviseletében Magyarország Alaptörvényének XXVIII. Cikkének (7) bekezdését hívtam fel, mint amely alapjogot a Kúria korábban megjelölt felülvizsgálati határozata megsértett.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség Fejezetében foglalja össze azokat az alapjogokat, amelyek megsértése esetén az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogalapja lehet. A panaszban foglalt jogorvoslati joghoz való jog tehát vitathatatlantul alapjog. Az Alaptörvény XXVII. Cikkének (7) bekezdése akként rendelkezik hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti.”. Az idézett Alaptörvényi rendelkezés alkotmányos erővel állapítja meg a jogorvoslathoz való jogot.

A konkrét panasz vonatkozásában nyilvánvaló, hogy bírósági határozattal szembeni jogorvoslati jog megsértéséről van szó. A jogorvoslat ebben a tekintetben lehet rendes, vagy rendkívüli perorvoslat. A panaszos felülvizsgálati kérelme rendkívüli perorvoslatnak minősül.

Értelmezésem szerint a jogorvoslathoz való jog kétirányú: **egyfelől** formai jogosultságként értelmezendő, azaz külön törvényben meghatározott módon és határidőkkel perorvoslati joggal élhet az érintett a bírósági határozat ellen, **másfelől** a jogorvoslati jogosultság tartalmi jogosultság is, amely úgy fogalmazható meg, hogy a jogorvoslatot – esetünkben a felülvizsgálati kérelmet – a bíróságnak (Kúriának) érdemben kell elbírálnia.

Határozott álláspontom szerint a jogorvoslat formai, formális elbírálása sérti a jogorvoslathoz fűződő alapjogot, hiszen abban az esetben, ha az alkotmányozó szándéka csupán az lett volna, hogy formálisan jogorvoslati jogot biztosít, érdemi elbírálási kötelezettség nélkül, maga a jogorvoslat válna célját és értelmét veszítő joggá. Az Alaptörvény idézett rendelkezése összevetve az egyes jogágakban biztosított jogorvoslati jogosultsággal, az a következtetés vonható le, hogy a jogorvoslati jogosultság alapjogának megsértését jelenti a jogorvoslat formális, formai elbírálása.

Az egyes jogágak, így a konkrét alapeljárásra vonatkozó Polgári Perrendtartás rendelkezései egyértelműen alátámasztják az általam kifejtett jogorvoslati jogosultság tartalmát. Az 1952. évi III. törvény 272. §. (3) bekezdése abban a tekintetben egyértelmű, hogy a jogorvoslati jogosultság nem pusztán processzuális jog, hanem tartalmi jogosultság is. Csak példaszerűen jegyzem meg, hogy a jogorvoslati jogosultság alapjogának tartalmi körébe tartozik a bíróságok indokolási kötelezettsége is. Az eddigiekben felhívottak mellett egyszerű analógiával is megállapítható, hogy a jogorvoslati jogosultság, mint alapjog hogyan írható körül.

Nyilvánvaló, hogy az Alaptörvény nem alkalmas egyes eljárásjogi szabályok részletes kifejtésére, nem is ez a funkciója. Ugyanakkor a Polgári Perrendtartás rendelkezései szerint a bíróságnak döntéseit indokolnia kell, amely rendelkezés nyilvánvalóan a jogorvoslati jogosultság tartalmi érvényesülésének is kritériuma.

A gondolatmenetet megfordítva: **nyilvánvalóan Alaptörvény ellenes a jogorvoslati jogosultság, mint alapjog olyan irányú felfogása, amely formálisan biztosítja ugyan a jogorvoslati jogosultságot, de az azzal élő jogosult jogorvoslati érveivel nem foglalkozik, az előterjesztett jogorvoslatot nem meríti ki.**

A panaszos esetében a jogorvoslati jogosultságot a Kúria tartalmilag sértette meg, mert a felülvizsgálati kérelemben foglalt érveit csak egy részében bírálta el. Már utaltam rá, ez tételes jogot is sértett, egyben a Kúria eljárása és határozata ellentétes az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (7) bekezdésében foglaltakkal. A panaszos jogorvoslati jogát határozott jogi álláspontom szerint a Kúria megsértette.

Álláspontom szerint a panaszos érdekében előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom az Abt. törvény 52. §. (1) bekezdésében foglalt egyéb feltételeknek megfelel. A határozott kérelem fogalmkörébe a fenti kiegészítéssel beletartozik az Igen Tisztelt Alkotmánybírósághoz intézett kérelem a döntés irányát illetően is. Ezt tartalmazza az alkotmányjogi panasz indítvány.

Jogi álláspontom szerint jelen kiegészítéssel az alkotmányjogi panasz indítvány már alkalmas az érdemi alkotmánybírósági eljárás megindítására, ezért kérem az alkotmányjogi panasz indítványom érdemi elbírálását.

Budapest, 2014. március 26.

Tisztelettel:

